

9) Interest in / Liking for: *like, admire, have a passion for, take pleasure in, have a weakness for, take an interest in, delight in, enjoy, relish, be partial to, set the heart on, gain pleasure from.*

Про сукупність мовних знаків можна охарактеризувати як результат отриманого досвіду, діяльності свідомості, національно-культурного уявлення про світ та внутрішнього рівня експресивності людини. Акт мовного кодування за самою суттю має об'єктивуючий характер, оскільки забезпечує можливість відобразити цю сукупність у конкретних мовних знаках. А коли людське серце відкривається до Слова, свідомість відкрис нам таємницю Любові.

Література

1. *Грекова А.Ж., Курте Ж.* Семантика. Объяснительный словарь теории языка//Семантика. Сост., вступ. ст. и общ. ред. Ю.С.Степанова. – М.: Радуга, 1983. – с.483-550.
2. *Кобозева И.М.* Лингвистическая семантика: Учебное пособие. – М.: Эдиториал УРСС, 2000. – 352 с.
3. *Девичкий А.Э.* Функциональное подходы к классификации единиц современного английского языка: монография / А.Э. Девичкий. – Киев, гос. лингвист. ун-т, 1998. – 362 с.
4. *Сейканова О.О.* Сучасна лінгвістика: Напрями та проблеми: Підручник/Олена Олександрівна Сейканова. – Полтава: Довілля-К, 2008. – 712с.
5. *Шевченко О.І.* Діяльність як знак у сучасному англійському дискурсі: телеологічні і лінгвокогнітивні основи семіотизації наголошеного світу: дисертація / Шевченко О.І. – Запоріжжя: Запорізький нац. ун-т, 2009. – 348 с. [Монографія] / Шевченко О.І. – Запоріжжя: Запорізький нац. ун-т, 2009. – 348 с.

Борисов О.О., Васильева О.І.

Чернігівський національний педагогічний університет
імені Т.Г.Шевченка

КОМУНІКАЦІЯ ЯК СПОСІБ МІЖСОБІСТІСНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

Залежність індивідів один від одного як проблема людських взаємовідносин складає ядро існування людини. У кожного є надзвичайно сильна потреба вступити з іншими у довготривалі, тісні взаємовідносини, що гарантують позитивні переживання та результати. У сучасних мовознавчих дослідженнях спілкування законодавчо враховується те, що життєвий світ людини має два фокуси «Я» та «Інший», які передбачають не тільки диференціацію, але й потенційну взаємодію. Взаємодія являє собою цілеспрямований взаємний обмін та взаємозбагачення, що є активними за своєю суттю, хоча виражатися можуть не тільки в динаміці, але й у статичі.

Однією з форм взаємодії є *соціальна взаємодія*. Вона визначається як взаємозумовлені соціальні дії, пов'язані причинною та залежністю, за якої дії одного суб'єкта одночасно є причиною та наслідком відповідних дій інших. Отже, *соціальна взаємодія* носить

об'єктивний причинно-наслідковий характер і є впорядкованою системою взаємовпливу соціальних елементів, що відбувається за допомогою специфічних носіїв такого типу взаємодії, якими можуть виступати різні види соціальної інформації, в межах життєвого світу людини.

Людський світ виникає в той момент, коли складається система «Я – Інший», коли між свідомістю та тілом «Я» та свідомістю та тілом «Інший» виявляється внутрішнє відношення. Така дискретна структура виникає в кожній людині на певному етапі онтогенетичного розвитку самосвідомості, коли людина усвідомлює себе як ту, що існує для іншого, усвідомлення своєї одиничності переростає в усвідомлення своєї особливості та формується образ Я, який впливається в мотиваційно-потребісну сферу, здійснюючи регуляторну функцію. Це відбувається не шляхом інтроспекції, але через іншого, в процесі спілкування, в процесі реалізації соціальних зв'язків з індивідами. У безпосередній взаємодії, кожен із її учасників у певній мовленнєвій ситуації стоїть перед необхідністю відповісти на питання: «Хто я, хто – він?», «Яке його відношення до мене?», і на основі отриманих чи сформованих відповідей в індивідуальній концептуальній картині світу формується концепти Я та ВІН.

Серед форм соціальної взаємодії – *міжособистісна взаємодія*.

Остання у класичному вигляді задовольняє наступним критеріям:

- наявність *невеликої кількості людей* (найчастіше група з 2-3 осіб);
- це *безпосередня* взаємодія (просторова близькість)
- важливу роль грає *особистісна орієнтація* у спілкуванні (врахування унікальності Іншого, розгляд його як рівноправного партнера по комунікації тощо).

Структура взаємодії індивідів – внутрішньо упорядкована сукупність взаємопов'язаних статусів та ролей, зорієнтованих на досягнення загальних цілей. Така структура складається під впливом поведінкового регулятора і настрояє індивідів займати позиції, які їй відповідають, та реалізовувати типовий для них спосіб дії. Тим самим, ця структура підтримує поведінковий регулятор, який її породив.

Одним із способів реалізації складного процесу соціальної взаємодії на міжособистісному рівні є комунікація. *Комунікативна взаємодія* як суб'єктно-об'єктно-суб'єктна діяльність учасників спілкування дозволяє здійснювати взаємодію як обмін діяльністю, значно впливаючи на її результати, і спрямована, перш за все, на інформаційний обмін та вплив на свідомість і поведінку. При такому розумінні вона описується як мовленнєва поведінка, тобто послідовність мовленнєвих вчинків учасників комунікації,

